

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 4 juli 2017 met nummer RvVb/A/1617/1019
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0083/A

Verzoekende partij	de heer Jozef RUTTEN , met woonplaatskeuze te 3050 Oud-Heverlee, Waversebaan 130
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 16 oktober 2015 de vernietiging van de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij, waarbij het beroep van de verzoekende partij, ingevolge het verstrijken van de vervaltermijn opgelegd in het vernietigingsarrest van 28 mei 2013 van de Raad (nr. A/2013/0274), en de toepassing van artikel 4.7.23, §2 *in fine* VCRO, wordt geacht afgewezen te zijn.

Met deze stilzwijgende beslissing heeft de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee van 26 juli 2011 voor het verkavelen in 5 kavels waarvan 4 voor halfopen bebouwing en 1 voor open bebouwing, op een perceel gelegen te 3050 Oud-Heverlee, Waversebaan 65, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 182D, afgewezen.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met een beschikking van 12 januari 2016 heeft de Raad op grond van artikel 59 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is aangezien de verzoekende partij niet binnen de in artikel 21, §5 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges bepaalde termijn het rolrecht heeft betaald.

De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend, waarna, met een beschikking van 17 mei 2016, de Voorzitter van de Raad heeft beslist dat het beroep niet klaarblijkelijk onontvankelijk is en dat de procedure wordt voortgezet volgens de gewone rechtspleging.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 25 april 2017.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

1.

Op 14 februari 2011 dient de cva BEHEER CAVA (hierna: de aanvrager) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee een aanvraag in voor een vergunning voor een *“verkavelingsaanvraag voor in totaal 5 kavels, waarvan 4 voor halfopen bebouwing en 1 voor open bebouwing”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’, gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 11 maart 1987 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 1, ‘Winkelveld’, meer bepaald in een *“strook voor hoofdgebouwen in open en halfopen orde”*, een *“zone voor aanhorige gebouwen (bijgebouwen)”*, een *“zone non-aedificante, groenzone, achteruitbouwzone. Strook voor voortuinen”* en een *“zone voor koeren en hovingen (strook voor tuinen)”*. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-ervallen verkaveling.

Een openbaar onderzoek heeft niet plaatsgevonden.

Het Agentschap Natuur en Bos brengt op 29 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee verleent op 26 juli 2011 een verkavelingsvergunning aan de aanvrager.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 31 augustus 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 oktober 2011 om dit beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

De verzoekende partij werd niet gehoord. De verwerende partij beslist op 10 november 2011 om het beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

De verzoekende partij heeft tegen deze beslissing een vordering tot vernietiging ingesteld met een aangetekende brief van 23 januari 2012. De Raad heeft de bestreden beslissing vernietigd met het arrest van 28 mei 2013 (nr. A/2013/0274) en aan de verwerende partij opgelegd een nieuwe beslissing te nemen binnen een termijn van drie maanden en na het horen van de verzoekende partij.

2.

In het kader van de te nemen herstelbeslissing adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar op 14 augustus 2013 aan de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 10 september 2013 beslist de verwerende partij op 12 september 2013 om het beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

De verzoekende partij heeft tegen deze beslissing een vordering tot vernietiging ingesteld bij de Raad. De Raad heeft de bestreden beslissing vernietigd met het arrest van 11 augustus 2015.(nr. A/2015/0472).

In dit arrest stelt de Raad vast dat de verwerende partij haar beslissingstermijn, zoals bepaald en toegekend in het arrest van 28 mei 2013, overschreden heeft, en de beslissing van 12 september 2013 genomen is met bevoegdheidsoverschrijding.

Gelet op het overschrijden van de beslissingstermijn, moet, aldus het arrest, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2 VCRO, het administratief beroep ingesteld door de verzoekende partij bij de verwerende partij, geacht worden te zijn afgewezen.

De verwerende partij dient, zo stelt het arrest, de stilzwijgende beslissing kenbaar te maken aan de verzoekende partij overeenkomstig artikel 4.7.23, §3 VCRO.

3.

Met een brief van 31 augustus 2015 stelt de verwerende partij de verzoekende partij in kennis van het feit dat, gelet op het verstrijken van de termijn om over het administratief beroep van de verzoekende partij een beslissing te nemen, het beroep geacht wordt stilzwijgend te zijn afgewezen zodat de in eerste administratieve aanleg verleende verkavelingsvergunning herneemt.

De verzoekende partij vecht met huidig verzoekschrift, ingediend op 16 oktober 2015, het uitblijven van een tijdige beslissing aan, waarbij ingevolge het verstrijken van de vervalttermijn opgelegd in het vernietigingsarrest van 28 mei 2013 van de Raad (nr. A/2013/0274), en de toepassing van artikel 4.7.23, §2 *in fine* VCRO, het beroep van de verzoekende partij wordt geacht afgewezen te zijn.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

Bij haar verantwoordingsnota voegt de verzoekende partij een stuk van haar bankinstelling waaruit blijkt dat het rolrecht werd overgeschreven op 3 december 2015. Rekening houdende met het feit dat het verzoek tot betaling van het rolrecht werd verzonden door de Raad op woensdag 18 november 2015, moet worden besloten dat de betaling van het rolrecht tijdig gebeurde.

Uit het dossier blijkt dan ook dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden verder geen excepties opgeworpen.

2.

Het gebrek aan excepties verhindert niet dat de Raad de vordering ambtshalve onderzoekt wat het voorwerp betreft.

Terecht stelt de verzoekende partij dat de stilzwijgende beslissing dient beschouwd te worden als een volwaardige aanvechtbare bestuurshandeling, wat tevens blijkt uit artikel 4.8.2, 1° VCRO en de memorie van toelichting (*Parl. St.* VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 189, nr. 561). De door de verzoekende partij in te roepen middelen dienen dan ook betrekking te hebben op de stilzwijgende beslissing.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt hierdoor niet opnieuw een in laatste aanleg gewezen vergunningsbeslissing. Ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep is de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij immers in de plaats gekomen van het besluit van het college van burgemeester en schepenen, dat ter zake een positief vergunningsbesluit was.

De stilzwijgende beslissing van de deputatie dient dan ook als een op zich staande en aanvechtbare, in laatste aanleg genomen administratieve rechtshandeling te worden beschouwd, tot stand gekomen via de wettelijke fictie van artikel 4.7.23, §2 VCRO en het overschrijden van de vervaltermijn opgelegd met voormeld arrest van 28 mei 2013. Dit brengt ook met zich mee dat de verwerende partij het ingestelde beroep ontvankelijk heeft verklaard, maar als ongegrond heeft afgewezen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - Enig middel

1.

De verzoekende partij roept de schending in van de artikelen 1 en 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), van de artikelen 4.3.1, §1 en §2 VCRO en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, alsook van het gezag van gewijsde van het arrest van 11 augustus 2015 (nr. A/2015/0472).

De verzoekende partij stelt dat door het stilzwijgende karakter van de verwerping van haar beroep de verwerende partij de door haar, in haar bezwaarschrift en beroepschrift, aangevoerde bezwaren en grieven niet zorgvuldig heeft onderzocht en dat uit het dossier evenmin de materiële motieven blijken waarom de vergunning werd verleend.

Meer nog is, volgens de verzoekende partij, elke vorm van motivering afwezig zodat het onmogelijk is om na te gaan op welke elementen de verwerende partij zich heeft gebaseerd om het beroep af te wijzen.

2.

De verwerende partij wijst erop dat de VCRO voorziet dat wanneer zij geen beslissing neemt over het administratief beroep binnen de termijn bedoeld in artikel 4.7.23, §2, eerste lid VCRO het beroep geacht wordt afgewezen te zijn. Zij stelt in dat geval een gebonden bevoegdheid te hebben om het beroep stilzwijgend af te wijzen. Dit houdt volgens de verwerende partij ook in dat zij zich inhoudelijk over het beroep niet meer kan uitspreken en dat een stilzwijgende weigering dan ook per definitie niet gemotiveerd is.

De verwerende partij betwist tevens dat het gezag van gewijsde van het arrest van 11 augustus 2015 zou geschonden zijn aangezien dit arrest, na de vaststelling van de termijnoverschrijding zelf verwijst naar het rechtsgevolg van artikel 4.7.23, §2 VCRO en dus naar de stilzwijgende afwijzingsbeslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.23, §2, laatste zin VCRO, zoals ingevolge artikel 7.5.8, §2, laatste lid VCRO van toepassing op de aanvraag, bepaalde op het ogenblik dat een uitdrukkelijke beslissing had dienen te worden genomen:

“Indien geen beslissing wordt genomen binnen de toepasselijke vervalttermijn, wordt het beroep geacht afgewezen te zijn.”

Met de wettelijke fictie van artikel 4.7.23, §2, laatste lid VCRO kan de Raad enkel overgaan tot een marginale toetsing van het interne recht en kan de Raad enkel nagaan of de afwijzing van het administratief beroep niet is aangetast door een kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften en/of de goede ruimtelijke ordening.

2.

De beroepsargumenten van de verzoekende partij hadden betrekking op 1) de onregelmatigheid van de aanplakking, 2) de strijdigheid van de aanvraag met de bepalingen van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dat stelt dat ecologische elementen zoveel mogelijk bewaard dienen te worden terwijl het aanvraagperceel een ecologische schakel zou zijn, 3) de hinder die de ontbossing met zich zal meebrengen, namelijk een verhoogd omgevingsgeluid en een vermindering van de kwaliteit van leefomgeving.

3.

Waar de verzoekende partij ook de schending van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet inroept, moet er worden opgemerkt dat deze wet niet van toepassing is op stilzwijgende beslissingen. Van een schending van de formele motiveringsplicht kan er dan ook geen sprake zijn.

Op een stilzwijgende beslissing is wel de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van bestuur van toepassing samen met het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als onderdeel van deze motiveringsplicht.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing in rechte en in feite aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht en redelijkheid moeten kunnen verantwoorden.

Artikel 4.3.1, §1 VCRO voorziet dat een stedenbouwkundige vergunning alleen maar kan verleend worden indien het aangevraagde verenigbaar is met enerzijds de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken en, anderzijds, met de goede ruimtelijke ordening.

De bestreden stilzwijgende beslissing bevat evenwel geen inhoudelijke motivering.

Er kan dan ook alleen maar vastgesteld worden dat de beroepsgrievan van de verzoekende partij op een niet-gemotiveerde wijze worden afgewezen en dat de stilzwijgende afwijzingsbeslissing iedere toets aan artikel 4.3.1, §1 VCRO ontbeert.

Het is voor de Raad onmogelijk te beoordelen, in weerwil van de beroepsargumenten, en gelet op de reeds bestaande vernietigingsarresten, op welke gronden de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij steunt.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij waarbij, op grond van artikel 4.7.23, §2, *in fine* VCRO en het vernietigingsarrest van de Raad van 28 mei 2013 (nr. A/2013/0274), het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee van 26 juli 2011 voor het verkavelen van een perceel in 5 kavels waarvan 4 voor halfopen en 1 voor open bebouwing op het perceel gelegen te Oud-Heverlee, Waversebaan 65, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 182D, wordt geacht afgewezen te zijn.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 4 juli 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS